

Durmuş Hocaoğlu

Mülk'ün Tapusunun Mâliklerinin Direnme Hakkı ve Görevi: I

Yeniçağ, “Analiz”., 23 Ocak 2006, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 347; 2006-009; Ocak-09

YENİCAĞ

Kontrolde çıkmaya eğilimine girmiş veya getirilmiş olan etnisite ve kimlik tartışmaları Türkiye’yi, Mülk’ün aslî mâliklerinin direnme hakkı ve görevi doğduğu, aksi hâlde hem haklarını kaybedecekleri ve hem de suçlu duruma düşecekleri bir bıçak sırtına doğru sürüklemektedir ve bunun en büyük müsebbibi de sığ ve sıra-altı siyâsettir hâl-i hâzırdaki durum îtibâriyle. İmdi bu, öncelikle bir hak ve fakat daha da fazlası olarak, bir görev olmaktadır. Hak’tır: **Mülk’ün tapusunun hakkı!** Çünkü, Mülk’ün kurucusu ve bütün tarih boyunca omuzlayıcısı, taşıyıcısı onlardır, öyleyse hak da onlara âittir. Ve bu noktada hak — bir kere daha ve vurgu ile: **Mülk’ün tapusunun hakkı** — diğer mülkî nisab sâhiplerininkiyle “eşit” değil, “eşitler içinde birinci”(prima intra pares)’dir. Şundan ki, Millet, sâdece ber-hayat olanlardan müteşekkîl Halk’tan farklı olarak, tarihî ve sürekli bir olgudur; yaşayanların ve ölümlerin bir ve bütün oldukları bir süreklilik ve bu süreklilik ve bir ve bütünlük, ecdâd ile ahfâdı aynileştirir ki bu sûretle, nasıl ki Mülk’ün ilk kurucuları onun aslî sâhipleri iseler, onların, Mülk’ü sürdüren ahfâdı da aynı hakka sâhip, yâni aslî sâhiplik hüviyetini hâiz olurlar. Bu ise devredilemez bir hak olduğu gibi, bu hakkın muhâfaza ve müdâfaası da vazgeçilemez bir görevdir aynı zamanda; çünkü, yaşayanların ve ölümlerin bir ve bütün olması, aynı zamanda ve ancak, ölümlerin yaşayanlar üzerinde devredilemez haklarının, yaşayanların ise ölümlere karşı vazgeçilemez ve redd-i mîras edilemez vazîfelerinin mevcûdiyeti ile mümkündür; aksi hâlde, toprağın fizikî bir veri olmaktan çıkarılıp içine ruh giydirilmiş kutlu bir varlık alanına dönüştürülmesi ile vücut bulan “vatan” teşekkül edemeyeceği gibi, devletin sürekliliği de mümkün ve meşrû olamazdı.

Beri yandan, Millet’in tarihî ve sürekli bir olgu olması, O’nun aynı zamanda evrilmesi demektir de ve bu evrilme sürecinde, Kök Neseb, diğer neseblerin tamamını veya bir kısmını potasında eriterek dönüştürmek sûretiyle onları kendileştirir ki böylelikle, neseb genişlemesi yolu ile, aslî nesebe katılanlar da aynıyla ilk kurucuların ahfâdı hâline inkılab ederek aynı hakları ve vazîfeleri tevârüs ederler. Bu sûretle tekevvün eden Millet, aslî kurucu unsurdan, yâni “fi’l asl” olmayan ve dönüştürül(e)memiş diğer nesebleri şâyet başka tür bir dayanışma bağı ile sağlıklı bir şekilde bağlayamayacak olursa, Mülk sürekli tehdit altında kalır ki bu da Haldûn’ün Sebeb Asabiyesi dediği bağ olup günümüz modern devletinde almış olduğu şekil, “vatandaşlık”tır. Vatandaşlık, Sayın Başbakan Erdoğan’ın sandığının aksine bir “kimlik” değil, bir “statü”dür ve fakat modern devlette, üzerinden, bütün vatandaşların “kimlik” tanımının yapıldığı bir statüdür; ancak yine modern devlette, işbu yol ile tanımlanan kimlik, kurucu asabiye’nin kimliğidir. Yâni, açık bir anlatımla, bir ulus-devletin bütün vatandaşları hangi nesebe âit olurlarsa olsunlar ve o nesebden ileri gelen etnik kimlikleri ne olursa olsun, sırf ve yalnız “vatandaş” statülerinden dolayı sâhip oldukları kimlik, aslî unsurun kimliğidir — meselâ Fransa devletinin bütün vatandaşlarının, “Fransalı” değil “Fransız” addedilmesi gibi — ve hattâ, dahası, “vatandaş” tanımı da yine kurucu nesebin ismi üzerinden yapılır, yine meselâ aynı Fransa devletinin bütün vatandaşlarının, “Fransız” vatandaşı addedilmesi gibi. Şu

hâlde, Türkiye devletinin vatandaşları da, “Türkiye vatandaşı” değil, “Türk vatandaşı” ve “Türkiyeli” değil “Türk” olmak iktizâ eder.

Daha açıklayıcı olduğunu düşündüğüm için “**Omurga**” olarak adlandırmayı münâsip saydığım Kurucu Asabiye, bu sûretle, “fi’l-asl” olmayan bütün vatandaşlarıyla, vatandaşlık statüsü üzerinden bütün diğer hakları mütesâviyen paylaşır; ama tekelinde tuttuğu Mülk’ün Tapusu hâriç. Mülk’ün Tapusu ortak kabûl etmez; çünkü O, sâdece bir irâdeye râm olur, iki irâdeye değil. Esâsen, Mülk’ün Tapusu üzerinde, kurucu olmayanların hakkı yoktur; yardım ve/veya katkı bu hakkı doğurmaz, onlara ancak, eşit vatandaşlık statüsü verir; aksi takdirde, ya Mülk, belki de bir daha geri dönmek üzere, elinden uçar, gider, ya da yine Haldûn’un, Zilzâl Sûresi’nin “Arz zelzele ile sarsıldığı zaman” meâlindeki (izâ zülziletü’l-arz...) birinci âyetini işâret ettiği ifâdesiyle, “**Onunla birlikte veya onsuz devlete hâkim olmaya kastetseler, yeryerinden oynar**” (Mukaddime., III.II).

Arz sarsılır, sarsılmalıdır da; çünkü, Mülk’ün Tapusu, Omurga’nın devredilemez, vazgeçilemez, paylaşılamaz hakkı olduğu gibi, muhâfaza ve müdâafaası da gayri kaabil-i içtinab vazîfesidir ve yine çünkü dünya hayâtında, dünyaya âit olanlar içerisinde, hiçbir şey, Devlet’ten daha yüce, daha üstün, daha değerli değildir; öyle ki, Vatan dahi, ehemmiyetler hiyerarşisinde, yerine göre, O’ndan sonra gelir.

